

Catalunya sota sospita

El jutge Garzón ha actuat contra l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet i més càrrecs del PSC i contra Lluís Prenafeta i Macià Alavedra. En un moment econòmic molt delicat, en què el fracàs polític espanyol per a superar la crisi contrasta amb les reformes europees que comencen a donar resultat en alguns països del nostre continent, la justícia espanyola irromp a Catalunya de manera espectacular.

Qui pot tenir interès, ara, a judicialitzar i posar sota sospita tota la vida pública catalana? Quan el cas *Millet* comença a perdre gas als mitjans de comunicació, que n'han fet un judici paral·lel excessiu i que han filtrat dia sí dia també secrets del sumari sense esperar la sentència, ara Garzón actua com ho féu el 1992, quan, abans dels jocs olímpics, va empresonar simpatitzants independentistes.

Pocs mesos abans de les eleccions catalanes, potser des de Madrid hi ha

Ramon Tremosa

Economista (Universitat de Barcelona)

massa coses inquietants a la província encara irredempta: 1) Tot i haver estat sis anys a l'oposició, CiU continua liderant les enquestes, ofereix una alternativa creïble de govern i proposa el dret de decidir per a superar el col·lapse autonòmic de ZP 2) Tot i controlar tots els mitjans de comunicació, i tot i disposar a Madrid d'un govern amic i de no patir contrapoder des de la plaça de Sant Jaume, el PSC no capitalitza la gestió del govern català. 3) Tot i que ERC torna a apostar per un altre govern tripartit, li acaba de sortir un partit netament inde-

pendentista que li disputarà l'electorat i que li prendrà molts vots. 4) El president del FC Barcelona, pentacampió el 2009 amb un joc meravellós a càrrec d'un bon grapat de jugadors catalans, es manifesta sense complexos per la llibertat de Catalunya i insinua el salt a la política (i, just després de manifestar-se per un estat propi l'11 de Setembre, al Barça se li aireja l'afer dels espies). 5) La reeixida consulta d'Arenys de Munt ara anirà seguida d'un centenar de consultes el mes de desembre i més encara a la primavera.

Només desmoralitzant els votants catalans amb més identificació nacional es podrà repetir el govern de la Generalitat amb el PSC al capdavant, un partit identificat amb la nació espanyola i amb la regionalització definitiva de Catalunya. La legislatura catalana actual és acabada i comença un any de sospites judicials perquè no es parli de la crisi econòmica ni del col·lapse de l'autogovern: es busca l'abstenció dels altres, que l'abstenció socialista ja la mobilitzaran fent les eleccions en dia laborable.